

[RYCHELEK *sb m*

Teksty nie oznaczają é; drugie e prawdopodobnie jasne (tak w -ek).

sg N rychelek. ◇ pl N rychelki.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przedmiot wydzielający przyjemny zapach, dlatego noszony przy sobie, blisko ciała, np. flakonik lub woreczek z wonnościami, poduszczonek nasączony wonnościami, bukietek pachnących ziół lub kwiatów (z niem. riechen ‘wachać’): Olfactoriolum Reticulum – Reuchpüfchlein – Rychelek/ Wąchadłko. ArtNom F6v; Nie wżycyć ftarzawży fię náłtękawży/ nákáłzlawży fię mrą: mrzeć ieich [tj. ludzi] wiele/ y dofyć młodo/ y nie ftękáiąc/ morte violenta, gwałtowną śmiercią mużą: gdy tego wodá/ drugiego ogień/ Bełtia froga/ więc miecz/ kulá/ proch/ pigulká włośka/ Marmacica/ rękáwicżki/ rychelki náwet ábo rownianká perfumowána/ požrze/ v[pi]. ArtTanat A4v.

Synonimy: wáčhadłko, wáčhadło.

MP